

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

tia ejus prævalebit, nosq; à promerita damnatione immunes, in cœlestem gloriam introducet, ubi semper cum Domino erimus, 1. Theff. 4. v. 17.

Impii verò qui jam peccatis suis filium Dei crucifigunt, Hebr. 6. v. 6. de adventu ejus non lætabuntur, dividet enim dolores furoris sui, Job. 21. v. 17. pluetq; super eos laqueos, ignem & sulphur, & spiritum procellarum, Psal. 11. v. 6.

Propterea maturè & in tempore ad poenitentiam redeamus: *qui enim hic non suscipit tempus poenitentia, post mortem non inveniet locum indulgentia*, quanquam cum lacrymis inquisiverit eam, ut Esau, Hebr. 12. v. 17.

II. *Tanquam operum misericordia astimator*. Hic audimus ipsum dicentem de iis, qui esurientes cibantur, sitientes potarunt, nudos operierunt &c. quod sibi id omne factum sit.

Hoc inde est, *quia ipse est caput ecclesie sue*, Ephes. 5. v. 23. Quodcunque itaque sive mali sive boni membris suis accidit, id statim sentit: sicut & caput percipit, quando unum vel alterum corporis membrum, dolore vel gaudio afficitur. Hinc ait ad Saulum: Saul, Saul quid me persequeris? cum ille Christianos persequeretur.

De S. Martino refertur, quod, postquam mendicum, intenso frigore malè vestitum, pallio, ense per medium dissecto, operuerat: Christus pallio illo contactus, sequente nocte ipsi aparuerit, hancq; ejus beneficentiã angelis adstantibus prædicaverit.

An hoc ita factum sit, nec ne, loco suo relinquemus: hoc tamen certissimum est, quod mutuo det Domino, qui miseretur pauperis, qui retributionem suam reddet ei, Prov. 19. v. 17.

O quàm bene igitur collocatum est, quod de facultatibus nostris in opibus largimur! Quando putamus, nos *Lazarum aliquem cibare*: ecce! Christo ipsi alimentum largimur, qui pro eo nobis dabit edere manna absconditum, Act. 2. v. 17. & panem in regno Dei manducare, Luc. 14. v. 15.

Quando opinamur, nos *potare vulgarem hominem*, Christo ipsi potum largimur, sicut mulier Samaritana ipsum quoque ignorans potavit, Joh. 4. v. 8: & ipse vicissim ad vivos fontes aquarum nos deducet, Apoc. 7. v. ult. & torrente voluptatis potabit, Psal. 37. v. 9.

Quando arbitramur, nos *Exulantem miserum in ades nostras introducere*: tum Christum ipsum excipimus, sicut de S. Patriarchis dicitur, quod inscientes angelos hospitio receperint, Hebr. 13. v. 2. Et ipse nos in æterna tabernacula, Luc. 16. v. 9. & in domos pacis introducet, Esa. 52. v. 18. ubi dicemus: Domino, hic bonum est habitare, Matth. 17. v. 4.

Quando existimamus, nos *nudum operire*, ecce! Christum ipsum vestimus, & ipse pro pannis quibus ipsum contegimus, stolam innocentia nobis dabit, Apoc. 7. v. 14. & capiti nostro immarcescibilem coronam imponet, 1. Petr. 5. v. 4.

Videte dilecti! Sic non tam pauperibus profusum, cum iisdem benefacimus, quàm nobis ipsis. Sic beatius est dare, quàm accipere, Act. 20. v. 35. Terrena enim & transitoria erogamus, & recipimus cœlestia & æterna, Matth. 6. v. 20.

Nos communicamus egenis *micas beneficentia*, & recipimus *laurias cœlestis abundantia*, Esa. 55. v. 2.

Nos damus de iis, quæ in morte relinquere cogimur, Psal. 49. v. 18. & recuperamus

magis veras opes, Prov. 8, 18. quas nobis Christus per abitum ad Patrem acquisivit, Joh. 14, 3.

Nonne hæc præclara permutatio? Propterea ex animo vero & sincero, necessitatibus sanctorum communicate, Rom. 11, 13. Et Christus vestri quoque memor, minimum calicem aquæ frigidæ non sine mercede relinquet, Matth. 10, 43.

III. *Tanquam ultime sententiæ declarator.* Primo enim dicet his, qui à dextris ejus erunt: Venite benedicti patris mei, hæreditario accipite, paratum vobis regnum, à constitutione mundi. Deinde & his, qui à sinistris erunt, dicet: Discedite à me maledicti, in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis ejus. Et continuo sententiæ hæc executioni dabitur: Ibunt enim impii in supplicium æternum; justi autem in vitam æternam.

Sicut hoc terrificum impiis: sic contra ipsi voluptuosum est. Recte ergo David: Postremum homini pio pax, Psal. 37, 37.

In hac vita nemo afflictior est Christiano, undique enim oppugnatur, & vita ejus perpetua militia est, Job. 1. v. 7. modo Deus mutatur ipsi in crudelem, Job. 30, 21 sive torrentes Belial conturbant eum, Psal. 18. v. 5. modo infestatur ab impio mundo, qui totus in maligno positus est. 1. Job. 5, 19. cogiturque ejus esse purgamentum & peripsema, 1. Cor. 4, 13.

Sed in fine videbitur cujus toni! eventus enim tandem felix & beatus est: Ubi hic Tyranni ingeminant: Abite, Abite: Servator contra alloquetur nos: Venite! disponam vobis, sicut dicitur: sponsum mihi pater meus: regnum, Luc. 22, 29. Ubi nos antea velut hæreticos maledictos pronunciatos diris devoverunt: Christus contra Benedictos

nos asseret, & velut benedictos in regionem viventium introducet, ubi ambulabimus coram Domino in terra viventium, Psalm. 116, 9.

Hôstes vero nostri, qui nos hic angustiarunt, prefferunt & persecuti sunt, mercedem malefactorum recipient, & ex oculis nostris abiturire cogentur, in ignem æternum.

Hoc magnum erit opprobrium, quo illi afficientur, Dan. 12, 2.

Quando maleficus ultimo supplicio afficiendus est, non tam de morte conqueritur, quam de opprobrio, quod subire cogitur, quando sic per urbem in celebritate populi ad locum supplicii trahitur.

Sic & damnatis magna ignominia erit, quando Jesum cum multis millibus Angelorum, & Electorum conspicient, à quorum facie ipsi abire cogentur in ignem æternum nunquam inde reversuri. Spiritus vero maligni ludificabunt eos dicaturi: Venite, venite, vos maledicti! jamne tandem experimini, quid peccatis vestris commeriti estis? Præcones vestri viam cœli vobis monstrarunt, illis obtemperare nolulistis, jam nobiscum ite, nos aliam viam vobis ostendemus. Nolulistis ire in ædem Domini: jam nobiscum ite in domum infernalem. Nolulistis sacra cœnari, nos aliam mensam parabimus vobis, sulphure, pice & igne instructam. Apagite, nullus hic vobis locus relictus est. Sic in ignem æternum præcipitabuntur, in caminum ignis, ubi erit fletus & stridor dentium, Matth. 13, 42.

Horrendum igitur illud judicium semper auribus tuis intonet, ne venias in locum hunc tormentorum, Luc. 16, 28. Si quæris, quid faciendum: Audi, dicam: *Damnatis hic audire coguntur: Ite.* Tu igitur in tempore gratiæ vocem Christi audi, quando cla-

Hhh 3) mat:

mat: *Venite*, & utere mediis illis salutariter, quæ salutis tuæ destinavit. Aliter nullam sperare poteris salutem. Qui enim hæc media spernit, contemnit consilium Dei adversus seipsum, Luc. 7. vers. 30.

Damnati vocantur maledicti. Quod si hoc nomine cōpellari nolis, vera fide Christum apprehende, qui factus pro nobis maledictum, ut in nos benedictio fieret, Gal. 3. v. 13. 14.

Damnati ire coguntur in ignem æternum: Si id experiri nolis, metue ignem iræ divinæ, quæ succensa ardet, usque ad inferni infima, Deut. 32. 22.

Damnati diabolo & angelis ejus associantur: Tu si nolis in consortium horum devenire, fuge sodalitia prava, & servi Servatori tuo in justitia. Luc. 1. vers. 74. 75.

Hoc qui facit, certus est, quod in judicium damnatorum non venturus: sed cum

benedictis Domini vitam æternam ingressurus sit. *O sanctum! o beatum ingressum!* ubi à diabolis, & impiis separati, in perpetuum vivemus, apud Dominum, erit is merces nostra, ibi accipiemus regnum decoris. Sap. 5. v. 17.

O Christe, fac me stare,

A dexteris, spectare

In claritate te:

Fac me, piosque cunctos

Tecum tenere cælos,

Me, sum paratus, suscipe!

O Christe laß mich stehen /

Zur Rechten dich zu sehen /

In deiner Herrlichkeit:

Laß mich samt allen Frommen

Zu dir mein Heyland kommen /

Herr nim mich auf / ich bin bereit.

Amen.

